

Deathsport Science Fiction

Double Feature:

Efterårssæsonens første Kosmorama Night starter på højeste oktantal med to af 70'ernes mest bizarre spekulationsfilm, *Death Race 2000* & *Rollerball* (begge 1975), der hver især har kigget i krystalkuglen for at se på fremtidens ultravoldelige fritidsforlystelser.

I det lyse solarium ligger den halvdøde Moonpie - hans ven, James Caan, forsøger at kommunikere med sin bevidstløse kampkollega.

Death Race 2000

Excentrikeren Paul Bartel har instrueret denne grovkornede satire, der foregår i et fascistisk USA i en ikke alt for fjern fremtid. Fem personer deltager i et væddeløb tværs over USA, hvor de indtjener points alt efter hvor mange forbi-passerende de kan påkøre og dræbe på deres vej (børn giver ekstra point, så devisen lyder: 'if they scatter, go for the baby!'). Filmen er baseret på en historie af vor egen Ib Melchior, og i de bærende roller ses bl.a. David Carradine som en cyborg kaldt Frankenstein, Simone Griffith som en revolutionær spion, Sylvester Stallone i en tidlig rolle som skurken Machine Gun Joe Viterbo (der er så gennemrådden, at han kører sit eget crew ned for at score ekstra points) og Mary Woronov, der især er kendt fra film af Andy Warhol og Roman Corman. Sidstnævnte har produceret på vanlig lowbudget manér, og selvom Leonard Maltin fandt filmen unødvendigt blodig, så er han enig med kritikken, der faldt pladask for den

campede film, der har *alt*: action, blod, nøgne kvinder, biljagter, monstre, masser af billige grin og tilpas med forsonende social-satirisk garniture til at få det mere intellektuelle publikum på krogen.

Rollerball

Death Race 2000 var i modsætning til *Rollerball* leveringsdygtig i et vist mål af selvironi, og kostede kun en brøkdel af de enorme summer United Artists ofrede på den ucharmende, men ikke mindre underholdende *Rollerball*. Vi befinder os i år 2018. James Caan spiller en stjerne i den gladiatoriske udryddelsessport Rollerball, der egenhændigt tager kampen op med USAs seks totalitære konglomerater. *Rollerballs* danske pressemateriale indeholdt en halvhjertet apologi fra filmens bagmand Norman Jewison (bl.a. instruktør af *I nattens hede* og *Jesus Christ Superstar*), hvor han redegør for sine motiver med den blodige film, der naturligvis ikke skal være et reklamefremstød for volden,

men tværtimod søger at lære os at tage afstand fra samme. Hvorvidt det lykkedes må være op til den enkelte. Politiken mente i sin tid, at filmen faktisk formåede at fremvise volden uden at gøre den underholdende. Den begejstrede anmelder Henrik M. Jakobsen konkluderede, at 'man gik fra denne fascinerende og frastødende fremtidsvision med kvalme og indre kvæstelser'. Informations Morten Piil fandt derimod, at filmen var et af de modbydeligste og mest prætentiose makværker han havde set i årevis. Folk med smag for exploitationfilm vil givetvis opfatte denne bredside som en uforbeholden anbefaling.

Kim Foss

Death Race 2000 (Dødsræs 2000). USA 1975. I: Paul Bartel. Medv.: David Carradine, Simone Griffith, Sylvester Stallone, Mary Woronov, John Landis m.fl. 78 min.
Rollerball. USA 1975. I: Norman Jewison. Medv.: James Caan, John Houseman, Maud Adams m.fl. 128 min.

Filmhuset lørdag d. 30. september kl. 20.00.

Flødebolle for fuld Bongo!

Der er lagt op til den helt campede musikfilmoplevelse, når Kosmorama byder på Cliff Richard aften. Det er desuden tilladt at tage en svingom i pausen, mens vi gør klar til et nostalgisk musikshow, der med garanti vil sætte lattermusklerne på arbejde.

Expresso Bongo

I Val Guests film møder vi en ung Cliff Richard, der spiller rollen som en ung sanger, der skal bankes op af en smart manager – her i Laurence Harveys kuldslåede skikkelse. Filmen er baseret på en showbiz musical fra 58, og den formelig oser af tidsatmosfære og brylcreme-hår. Mere overraskende er det, at filmen stadig regnes for en af Englands mest skarpslebne og underholdende filmmusicals, fuld af vid og ironi i skildringen af branchen.

I tilgift vises der en række Scopitones – forløbere for nutidens musikvideoer – små 3-min. musikfilm, der i midten af 60'erne blev vist i 'visual juke boxes' bl.a. i USA og Frankrig. Her kunne nogle af samtidens varmeste rock- og popstjerner ikke bare høres, men også ses. Udvalget byder fx på gensyn med Vivi Bak, Johnny Halliday, Vince Taylor, Sylvie Vartan m.fl.

Dan Nissen

Expresso Bongo. England 1959. Med: Sylvia Syms, Yolanda Donlan, Kenneth Griffith m.fl.

Filmmuseet fredag den 27. oktober kl. 20.00.

Herover: Den unge stjerne in spe lader sig opvarte. Herunder: Gale Garnett i 'Where do you go to go away'.

Strøget af censuren!

Der er dømt juleknas, hygge og billetlotteri, når Kosmorama Night sætter focus på alt det, fortidens moralvogtere ikke mente, publikum havde godt af at se. Druk, vold og hor – vi præsenterer filmhistoriens barske sandhed. Og i anledning af højtiden har vi en ekstra overraskelse i ærmet.

Øverst: Fra den danske film 'Tango' (33), hvorfra nogle scener blev fjernet af censuren. Herunder: Fra samme film. Foruden løsslupenhed og børnefødsler viste filmen også homoseksualitet, men det kunne ikke accepteres af moralens vogtere.

Filmmuseet fredag den 24. november kl. 20.00.